

Sygn. akt VIA Ca 379/12

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 kwietnia 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Warszawie VI Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący – Sędzia SA – Agata Zając (spr.)

Sędzia SA – Teresa Mróz

Sędzia SA – Krzysztof Tucharz

Protokolant – sekr. sąd. Agnieszka Janik

po rozpoznaniu w dniu 19 kwietnia 2013 r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) S.A. w W.

przeciwko Prezesowi Urzędu Komunikacji Elektronicznej

przy udziale zainteresowanego (...) S.A. w W.

o zmianę umowy

na skutek apelacji pozwanego i zainteresowanego

od wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

z dnia 20 grudnia 2011 r.

sygn. akt XVII AmT 205/09

I oddala obie apelacje;

II zasądza od Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej i (...) S.A. w W. na rzecz (...) S.A. w W. kwoty po 360 zł (trzysta sześćdziesiąt) tytułem zwrotu kosztów postępowania apelacyjnego.

Sygn. akt VI ACa 379/12

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 1 lipca 2009 r. Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej zmienił postanowienia Umowy o wzajemnej współpracy i zasadach rozliczeń zawartej w dniu 1 czerwca 2002 r. pomiędzy (...) sp. z o.o. z siedzibą w G. a (...) sp. z o.o. w W. (dalej jako (...) S.A.) w zakresie określenia warunków współpracy i zasad rozliczeń w zakresie usługi dostępu do sieci ruchomej (...) (dalej jako „stawka MTR”) do poziomu określonego w decyzji Prezesa UKE z dnia 22 października 2008 r. nr (...).

Na skutek odwołania wniesionego przez (...) Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów wyrokiem z dnia 20 grudnia 2011 r. uchylił powyższą decyzję.

Sąd Okręgowy dokonał następujących ustaleń faktycznych:

(...) sp. z o.o. i (...) łączyła Umowa o Wzajemnej Współpracy i Zasadach Rozliczeń z dnia 1 czerwca 2002 r. zmieniona 11 aneksami i decyzją Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej z dnia 4 lutego 2009 r. nr (...) w zakresie zmian stawki MTR.

Decyzją z dnia 17 lipca 2006 r. nr (...) Prezes UKE wyznaczył (...) sp. z o.o. jako przedsiębiorcę zajmującego pozycję znaczącą na rynku świadczenia usługi zakańczania połączeń głosowych w sieci telefonicznej (...) zgodnym z obszarem sieci, na którym następuje zakończenie połączenia i nałożył na (...) obowiązki regulacyjne w celu świadczenia przedsiębiorcom telekomunikacyjnym usługi zakańczania połączeń głosowych w ruchomej publicznej sieci telefonicznej (...), w tym obowiązek o którym mowa w art. 40 ustawy Prawo telekomunikacyjne (dalej jako „decyzja SMP”).

Decyzją z dnia 22 października 2008 r. nr (...) (dalej jako „decyzja MTR 2008”) Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej nałożył na (...) sp. z o.o. obowiązek dostosowania stawki z tytułu zakańczania połączeń głosowych w publicznej ruchomej sieci telefonicznej (...) sp. z o.o. do poziomu 0,1677 zł/min. zgodnie z harmonogramem, w którym w okresie od 1 stycznia 2009 r. do 30 czerwca 2009 r. wysokość stawki MTR miała wynosić 0,2162 zł/min., a od 1 lipca 2009 r. – 0,1677 zł/min.

W dniu 4 marca 2009 r. Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej wszczął z urzędu postępowanie administracyjne o wydanie decyzji zmieniającej Umowę o Wzajemnej Współpracy i Zasadach Rozliczeń z dnia 1 czerwca 2002 r. zgodnie z decyzją MTR 2008, o czym zawiadomił obie spółki będące stronami tej umowy zwracając się o przedstawienie stanowiska w sprawie.

Zgodnie z obwieszczeniem Prezesa UKE z dnia 20 kwietnia 2009 r., z dniem 27 kwietnia 2009 r. rozpoczęto postępowanie konsultacyjne dotyczące projektu decyzji zmieniającej umowę z 1 czerwca 2002 r. zgodnie z decyzją MTR 2008, (...) S.A. nadesłała swoje stanowisko w tej kwestii, zaś zainteresowana Spółka (...) nie ustosunkowała się do projektu decyzji.

Decyzja objęta odwołaniem została wydana 1 lipca 2009 r.

Wyrokiem z dnia 10 maja 2010 r. sygn. akt AmT 40/09 Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów uchylił decyzję Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej z 22 października 2008 r. nr (...) – decyzję MTR 2008, zaś wyrokiem z dnia 10 listopada 2010 r. sygn. akt VI ACa 899/10 Sąd Apelacyjny w Warszawie oddalił apelację Prezesa od tego wyroku.

W tak ustalonym stanie faktycznym Sąd Okręgowy stwierdził, że wprost z sentencji zaskarżonej decyzji wynika, że Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej zmienił postanowienia łączącej powoda z zainteresowanym umowy w zakresie stawki MTR stanowiącej opłatę z tytułu usługi zakańczania połączeń głosowych w publicznej ruchomej sieci telefonicznej (...) S.A. dostosowując je do poziomu określonego w decyzji MTR 2008.

Zaskarżona decyzja jest więc bezpośrednio związana z decyzją MTR 2008, gdyż Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej przyjął określoną w tej decyzji stawkę bez przeprowadzenia w niniejszym postępowaniu analizy ponoszonych przez (...) S.A. kosztów świadczenia usługi MTR w ramach realizacji zmienianej umowy.

Decyzja MTR 2008 została prawomocnie uchylona, co skutkuje usunięciem decyzji z obrotu prawnego ze skutkiem ex tunc, wobec czego przestały obowiązywać poczynione w związku z nią ustalenia, również co do ustalonej stawki MTR.

Wobec powyższego należało wyeliminować z obrotu także zaskarżoną decyzję jako opartą na obowiązku dostosowania stawki do harmonogramu ustalonego w decyzji MTR 2008.

Sąd Okręgowy wskazał, że wyeliminowanie z obrotu decyzji MTR 2008 nie zdejmuje z (...) S.A. obowiązku wynikającego z art. 40 prawa telekomunikacyjnego, tj. obowiązku ustalania opłat z tytułu dostępu

telekomunikacyjnego w oparciu o ponoszone koszty, o czym mowa w decyzji SMP, jednak bez przeprowadzenia stosownej analizy kosztów świadczenia przez (...) S.A. usługi MTR nie można przyjąć stawki określonej w uchylonej decyzji MTR 2008.

Nie ma przy tym, w ocenie Sądu Okręgowego, znaczenia fakt, że przed wydaniem zaskarżonej decyzji Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej przeprowadził postępowanie konsultacyjne, gdyż pozwany wydając przedmiotową decyzję kierował się jedynie treścią decyzji MTR 2008.

Sąd Okręgowy uznał też, że zaskarżona decyzja może mieć wpływ na stosunki handlowe między państwami członkowskimi, gdyż orzeczony przedmiotową decyzją obowiązek dotyczy usługi o zasięgu międzynarodowym, zatem wydanie decyzji wymagało oprócz postępowania konsultacyjnego, przeprowadzenia także postępowania konsolidacyjnego, zaś brak przeprowadzenia takiego postępowania przed wydaniem zaskarżonej decyzji, jak również przeprowadzenie postępowania konsultacyjnego przy zaakceptowaniu wysokości stawek MTR tylko w granicach określonych w Decyzji MTR 2008 (przy czym stawki określone tą decyzją zostały ustalone także bez przeprowadzenia postępowania konsultacyjnego) stanowi podstawę do uchylenia decyzji wobec rażącego naruszenia przepisów ustawy Prawo telekomunikacyjne w zakresie art. 15, 16, 18 w zw. z art. 28 ust 1 w zw. z art. 29 i w zw. z art. 30 Pt.

Apelacje od wyroku Sądu Okręgowego wnieśli pozwany Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej i zainteresowany (...) S.A. z siedzibą w W..

Pozwany Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej zaskarżył wyrok w całości, zarzucając:

1. naruszenie przepisów postępowania, mające wpływ na wynik sprawy, tj.:

- art. 479⁽⁶⁴⁾ § 1 k.p.c. poprzez jego niezastosowanie w sytuacji, gdy odwołanie nie zawierało zarzutów uzasadniających jego uwzględnienie oraz gdy istniała podstawa prawna do wydania decyzji oraz art. 479⁽⁶⁴⁾ § 2 k.p.c. poprzez jego niewłaściwe zastosowanie polegające na uchyleniu zaskarżonej decyzji, gdy nie było ku temu przesłanek oraz na wadliwym działaniu SOKiK, który w niniejszej sprawie rozstrzygał jako sąd formalnie kontrolujący wydanie decyzji przez Prezesa UKE, a nie jak sąd merytorycznie badający sprawę;

- art. 233 § 1 k.p.c. poprzez błędną ocenę zgromadzonego materiału dowodowego, błędne ustalenie stanu faktycznego i przyjęcie, że uchylenie decyzji MTR 2008 po wydaniu zaskarżonej decyzji, a nawet po utracie przez nią mocy obowiązującej, miało skutek ex tunc – gdy tymczasem skutki uchylenia decyzji MTR 2008 nastąpiły ex nunc;

- art. 233 § 1 k.p.c. oraz art. 16, 110 i 145 § 1 pkt 8 k.p.a. poprzez błędne uznanie, że prawomocne usunięcie z obrotu prawnego decyzji MTR 2008 skutkowało koniecznością uchylenia zaskarżonej decyzji;

- art. 328 § 2 k.p.c. poprzez wadliwe uzasadnienie wyroku;

2. naruszenie przepisów prawa materialnego, tj. art. 18 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. Nr 171, poz. 1800 ze zm.) poprzez błędną wykładnię i uznanie, że zaskarżona decyzja ma wpływ na stosunku handlowe między państwami członkowskimi.

Wskazując na powyższe pozwany wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku w całości poprzez oddalenie odwołania (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. od zaskarżonej decyzji i zasądzenie kosztów postępowania według norm przepisanych, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji wraz z rozstrzygnięciem o kosztach postępowania.

Zainteresowany (...) S.A. z siedzibą w W. zaskarżył wyrok w całości, wnosząc o jego zmianę i oddalenie odwołania w całości z zasądzeniem od powódki na rzecz zainteresowanej kosztów postępowania za obie instancje według norm przepisanych, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania sądowi I instancji.

Zainteresowany podniósł następujące zarzuty:

- naruszenia prawa materialnego, tj. przepisu art. 40 ust. 4 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne przez niewłaściwe zastosowanie, przez przyjęcie, że uchylenie Decyzji MTR 2008 prowadzi do uchylenia przedmiotowej decyzji, podczas gdy sąd I instancji miał uprawnienie do ustalenia opłat na podstawie art. 40 ust. 4 prawa telekomunikacyjnego, a tym samym nie było podstaw prawnych do uchylenia przedmiotowej decyzji, zaś sąd I instancji nie rozpoznał istoty sprawy;
- naruszenia przepisu postępowania, tj. art. 316 § 1 k.p.c., które mogło mieć wpływ na wynik sprawy przez nie wzięcie pod uwagę, że w chwili wydawania decyzji powódka i zainteresowana zawarły aneks do łączącej je umowy o połączeniu sieci, który regulował stawki w sposób identyczny jak przedmiotowa decyzja;
- naruszenia przepisu postępowania, tj. art. 328 § 2 k.p.c., które to naruszenie mogło mieć istotny wpływ na wynik sprawy przez sporządzenie uzasadnienia niespełniającego warunków wskazanych w tym przepisie, co w konsekwencji uniemożliwia odniesienie się przez zainteresowanego do motywów, jakimi kierował się Sąd wydając zaskarżony wyrok, z uwagi na brak jakiegokolwiek uzasadnienia dla przyjęcia tezy, że uchylenie decyzji MTR miało skutek *ex tunc* i wobec tego należało uchylić decyzję;
- naruszenia przepisu postępowania, tj. art. 233 § 1 k.p.c. które mogło mieć istotny wpływ na wyniku sprawy przez wyciągnięcie wniosków, które nie wynikają ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, polegających na przyjęciu, że kwestionowana decyzja ma wpływ na stosunki handlowe między państwami członkowskimi i jako taka podlega obowiązkowi przeprowadzenia postępowania konsolidacyjnego;
- naruszenia prawa materialnego, tj. art. 18 w zw. z art. 15 prawa telekomunikacyjnego przez przyjęcie, że w powyższym postępowaniu istniał obowiązek przeprowadzenia postępowania konsolidacyjnego;
- naruszenia prawa materialnego, tj. art. 18 w zw. z art. 15 prawa telekomunikacyjnego przez przyjęcie, że rozstrzygnięcie w decyzji mogło mieć wpływ na stosunki handlowe między państwami członkowskimi.

Sąd Apelacyjny zważył co następuje:

Obie apelacje nie zasługują na uwzględnienie.

Sąd Apelacyjny przyjmuje za własne ustalenia faktyczne Sądu Okręgowego, znajdujące pełne oparcie w zgromadzonych w sprawie dowodach.

Dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy najistotniejszą kwestią jest fakt, że sporna decyzja wydana została w oparciu o Decyzję MTR 2008 w celu dostosowania stawek MTR przyjętych w umowie łączącej powoda z zainteresowanym do stawek ustalonych w tej Decyzji, zaś Decyzja MTR 2008 została z dniem 10 listopada 2010r. prawomocnie wyeliminowana z obrotu, wobec braku dochowania ustawowo zagwarantowanych i zastrzeżonych stosownie do art. 6 dyrektywy 2002/21/WE procedur, które umożliwiają zainteresowanym stronom wypowiedzenie się w rozsądnym terminie w kwestii proponowanych przez organ regulacyjny środków mających bezpośredni wpływ na rynek usług telekomunikacyjnych. Sąd Apelacyjny podziela także stanowisko Sądu Okręgowego, że wyeliminowanie Decyzji MTR 2008 z obrotu pozbawia pozwanego możliwości skutecznego powoływania się w sprawie niniejszej na to, że od dnia 1 stycznia 2009 r. na (...) S.A. ciążył wynikający z niej obowiązek stosowania stawki MTR zgodnie z przedstawionym w niej harmonogramem.

Sąd Apelacyjny nie znalazł podstaw do uwzględnienia podniesionego przez obu skarżących zarzutu naruszenia art. 328 § 2 k.p.c. uznając, że pisemne uzasadnienie zaskarżonego wyroku odpowiada wszelkim wymogom określonym powyższym przepisem, w szczególności zawiera wyjaśnienie podstawy faktycznej i prawnej rozstrzygnięcia, umożliwiając stronom procesu odniesienie się do kwestii istotnych i pozwalając na poddanie rozumowania Sądu kontroli instancyjnej.

Za utrwalony w orzecznictwie należy bowiem uznać pogląd, że skuteczne postawienie zarzutu naruszenia art. 328 § 2 k.p.c. możliwe jest tylko wtedy, gdy uzasadnienie wyroku nie zawiera elementów pozwalających na weryfikację stanowiska sądu, a braki uzasadnienia w zakresie poczynionych ustaleń faktycznych i oceny prawnej są tak znaczne, że sfera motywacyjna orzeczenia pozostaje nieujawniona, bądź ujawniona w sposób uniemożliwiający poddanie jej ocenie instancyjnej. Zarzut ten może znaleźć zastosowanie jedynie w tych wyjątkowych sytuacjach, w których treść uzasadnienia orzeczenia sądu I instancji uniemożliwia całkowicie dokonanie oceny toku wyводу, który doprowadził do wydania zaskarżonego orzeczenia. Nie uzasadnia zaś postawienia zarzutu naruszenia art. 328 § 2 k.p.c. sama lakoniczność uzasadnienia lub brak szerszego uzasadnienia prawnego dla dokonanej oceny prawnej skutków związanych z uchyleciem Decyzji MTR 2008.

Za bezzasadne należy też uznać podniesione w apelacji obu stron zarzuty naruszenia art. 233 § 1 k.p.c., uzupełnione w apelacji pozwanego o zarzuty naruszenia art. 16, 110 i 145 § 1 pkt 8 k.p.a., zarówno odnoszone do oceny skutków uchylecia Decyzji MTR 2008, mającego miejsce już po wyekspirowaniu mocy obowiązującej zaskarżonej decyzji i wpływu tego faktu na byt zaskarżonej decyzji, jak i do przyjęcia przez Sąd I instancji, że kwestionowana decyzja ma wpływ na stosunki handlowe między państwami członkowskimi i wobec tego podlega obowiązkowi przeprowadzenia postępowania konsolidacyjnego, gdyż ocena tych kwestii leży w płaszczyźnie stosowania prawa materialnego.

Za bezzasadny Sąd Apelacyjny uznaje też podniesiony przez zainteresowaną zarzut naruszenia art. 316 k.p.c. przez pominięcie faktu zawarcia przez powódkę i zainteresowaną aneksu do umowy o wzajemnej współpracy i zasadach rozliczeń, regulującego stawki w sposób taki jak kwestionowana decyzja. Z treści decyzji wynika bowiem, że reguluje ona zasady rozliczeń między stronami poczynając od 28 lipca 2009 r., podczas gdy uzgodnienia stron obejmują okres od 9 grudnia 2009 r. Zawarcie przez strony aneksu do umowy nie ma więc znaczenia dla oceny zasadności i prawidłowości decyzji zastępującej w zakresie w niej wskazanym oświadczenia woli stron umowy.

Wbrew zarzutom pozwanego, wydając zaskarżony wyrok Sąd Okręgowy nie ograniczył się też do badania legalności zaskarżonej decyzji i nie uchylił jej z przyczyn naruszenia przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego. Ze wskazanych w uzasadnieniu wyroku podstaw faktycznych i prawnych rozstrzygnięcia wynika, że Sąd I instancji nie badał w ogóle prawidłowości postępowania administracyjnego, a jedynie stwierdził, że wyeliminowanie Decyzji MTR 2008 z obrotu, choć nie zdejmując z (...) S.A. obowiązku wynikającego z art. 40 Pt, prowadzi do wniosku, że dalsze funkcjonowanie zaskarżonej decyzji jest niemożliwe i bezpodstawne, jako że przed jej wydaniem Prezes UKE nie poczynił żadnych ustaleń faktycznych co do stawki MTR, jaką strony winny przyjąć w Umowie w okresie wskazanym w decyzji, ponieważ decyzja ta została wydana na podstawie i w celu realizacji Decyzji MTR 2008. Taka ocena zaś (podzielana w całości przez Sąd Apelacyjny) oznacza, że jedynym właściwym rozstrzygnięciem było uchylenie zaskarżonej decyzji, jako nie znajdującej w chwili orzekania wystarczających podstaw faktycznych i prawnych.

Sąd Okręgowy nie naruszył tym samym przepisu art. 40 ust. 4 ustawy prawo telekomunikacyjne jednoznacznie wskazując, iż właśnie brak jakichkolwiek ustaleń dotyczących wysokości opłat uwzględniających przesłanki określone tym przepisem i oparcie się przez Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej wyłącznie o stawki wynikające z Decyzji MTR 2008 jest powodem uchylecia przedmiotowej decyzji.

Odnosząc się do podniesionych w apelacji pozwanego zarzutów naruszenia art. 479⁽⁶⁴⁾ § 1 i 2 k.p.c. Sąd Apelacyjny uznał, iż z treści art. 479⁽⁶⁴⁾ § 2 k.p.c. nie sposób wywieść wniosku, jakoby Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów był uprawniony do uchylecia decyzji wydanej przez Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej wyjątkowo – jedynie w oparciu o przesłanki formalne (decyzja wydana bez podstawy prawnej), w postępowaniu administracyjnym wszczętym z urzędu. O tym, jakie rozstrzygnięcie może zapaść w wyniku merytorycznego rozpoznania odwołania od decyzji organu regulacyjnego decyduje za każdym razem specyfika badanej sprawy, czemu nie przeczy pogląd Sądu Najwyższego zaprezentowany w wyroku z 20 września 2005r. wydanym w sprawie III SZP 2/05. Nie zawsze też pomimo stwierdzenia braku dostatecznych przesłanek do wydania spornej decyzji sąd powszechny dysponuje dostatecznymi dowodami uzasadniającymi orzeczenie o jej zmianie. Sytuacja taka ma właśnie miejsce w tej sprawie, w której nie jest sporny obowiązek powódki wynikający z art. 40 Pt, jednak ani pozwany, ani zainteresowany,

nie przedstawili materiału dowodowego pozwalającego na ocenę, że w stosunkach powódki z zainteresowaną jest on nienależycie realizowany, a więc wymaga zmiany umowy zgodnie z treścią spornej decyzji. Wbrew stanowisku skarżących, Sąd Okręgowy wyjaśnił też dostatecznie jakie przesłanki zadecydowały o uznaniu, że uchylene Decyzji MTR 2008 pozbawiło zaskarżoną decyzję podstaw prawnych. W ocenie Sądu Apelacyjnego nie ma podstaw do przyjęcia, że uchylene Decyzji MTR 2008 wywarło jedynie skutek na przeszłość.

Sąd I instancji nie kwestionował kompetencji pozwanego do wydawania Decyzji nakładających na przedsiębiorcę telekomunikacyjnego obowiązek dostosowania stawek MTR do poziomu wskazanego w przyjętym przez organ regulacyjny harmonogramie, ani decyzji zmieniającej Umowę łączącą powódkę z zainteresowaną poprzez wprowadzenie stawek przyjętych w Decyzji MTR, stwierdził jedynie, że skutkiem wyroku wydanego w sprawie VI ACa 889/10 Sądu Apelacyjnego w Warszawie jest to, że Decyzja MTR 2008 niewątpliwie została wyeliminowana z obrotu, przez co odpadła podstawowa przesłanka wydania spornej decyzji w postaci konieczności dostosowania stawek MTR przyjętych przez strony Umowy do stawek określonych w Decyzji MTR 2008. Ocena ta jest, zdaniem Sądu Apelacyjnego, prawidłowa.

Rozmaitość materii regulowanej decyzjami, o których mowa w art. 206 ust 2 Pt, wyklucza arbitralne opowiedzenie się za jednym z możliwych skutków uchylene zaskarżonej decyzji organu regulacyjnego. Specyfiką Decyzji MTR 2008 było m.in. to, że nakładała na powódkę obowiązki regulacyjne w zakresie dostosowania stawek MTR do poziomu wskazanego w przyjętym harmonogramie, a więc nie była to decyzja „zamykająca” niejako dotychczas istniejący stan faktyczny stwierdzeniem zaistnienia konkretnych okoliczności, tylko rozstrzygnięcie nakładające na powódkę obowiązek konkretnego działania na przyszłość, a co więcej, w istotny sposób ograniczająca należną jej, jak każdemu przedsiębiorcy, swobodę działalności gospodarczej. Decyzja nie była przy tym prawomocna, a o jej zaistnieniu w obrocie przesądziło nadanie jej rygoru natychmiastowej wykonalności stosowanie do art. 206 ust 2a prawa telekomunikacyjnego. Brak więc podstaw do przyjęcia, że wyrok sądu powszechnego uchylający tę Decyzję wywiera skutek jedynie na przyszłość. Taki wniosek prowadziłyby do uznania, że prawo przedsiębiorcy telekomunikacyjnego do odwołania się od takiej decyzji do sądu powszechnego, jest w znacznym stopniu iluzoryczne, a rozmiar skutków funkcjonowania nieprawomocnej Decyzji w obrocie uzależniony był od czasu trwania postępowania odwoławczego.

Zatem, skoro brak podstaw do uznania, że Decyzja MTR 2008 uchylona została ze skutkiem ex nunc, Sąd Okręgowy był zobowiązany do uwzględnienia w toku orzekania w sprawie niniejszej faktu wyeliminowania jej z obrotu ze skutkiem ex tunc, a w konsekwencji – do oceny, czy w tej sytuacji sporna decyzja znajdowała umocowanie w przepisach prawa materialnego. Sąd Okręgowy słusznie uznał, że powódka nie została zwolniona z obowiązku, o którym mowa w art. 40 Pt. i, w konsekwencji zbadał, czy w okolicznościach tej sprawy istnienie powyższego obowiązku usprawiedliwia pozostawienie spornej decyzji w obrocie. Sąd ten zasadnie przy tym uznał, że skoro w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji Prezes UKE stwierdził wprost, iż wydając ją wziął pod uwagę obowiązki nałożone na strony postępowania administracyjnego, w tym fakt, że (...) obowiązana jest stosować stawki MTR odpowiednio do Decyzji MTR 2008 i, w konsekwencji zastosował w rozliczeniach między stronami umowy stawki zgodne z Decyzją, nie sposób uznać, że nie istniał związek pomiędzy Decyzją MTR 2008, a zaskarżoną przez powoda decyzją. Bez przeprowadzenia analizy kosztów ponoszonych przez (...) S.A. w związku ze świadczeniem usługi MTR nie jest bowiem możliwe stwierdzenie, że stawki wskazane w spornej decyzji rzeczywiście służą realizacji obowiązku, o którym mowa w art. 40 ust 1 prawa telekomunikacyjnego oraz spełniają kryteria wskazane w art. 40 ust. 4 tej ustawy. Nie istnieją przy tym jakiegokolwiek przesłanki uznania, że pozwany poprzedził wydanie spornej decyzji taką analizą.

W tym stanie rzeczy należy podzielić ocenę Sądu Okręgowego, iż odwołanie (...) S.A. zasługiwało na uwzględnienie oraz, że wyeliminowanie z obrotu Decyzji MTR 2008 spowodowało odpadnięcie przesłanek uzasadniających wydanie spornej decyzji, co skutkowało koniecznością jej uchylene. Pozwany nie wykazał bowiem w postępowaniu przed sądem istnienia faktycznych i prawnych podstaw takiej właśnie ingerencji organu regulacyjnego w treść Umowy łączącej strony postępowania administracyjnego.

Wobec powyższego nie ma decydującego znaczenia dla rozstrzygnięcia zasadności obu apelacji ocena zasadności zarzutu naruszenia art. 18 prawa telekomunikacyjnego. Kwestia wskazanej przez Sąd Okręgowy konieczności

przeprowadzenia także postępowania konsolidacyjnego jest dodatkowym argumentem uzasadniającym uchylenie zaskarżonej decyzji, zaś zgromadzony w niniejszej sprawie materiał dowodowy nie jest wystarczający w ocenie Sądu Apelacyjnego dla rozstrzygnięcia tej kwestii na tym etapie postępowania.

Należy bowiem podkreślić, iż w sytuacji, gdy pozwany nie udowodnił zaistnienia przesłanek wydania spornej decyzji, co przesądza o merytorycznej zasadności odwołania, w świetle art. 479⁶⁴ § 2 k.p.c. Sąd Okręgowy zobowiązany był tę decyzję uchylić, co też uczynił. Uznając zatem obie apelacje za niezasadne Sąd Apelacyjny orzekł, jak w sentencji, na zasadzie art. 385 k.p.c. i rozstrzygnął o kosztach postępowania apelacyjnego zgodnie z zasadą wskazaną w art. 98 § 1 i 3 k.p.c.